

Speech partijverrichter Ruis Jansen

op ALV 55

1 28 nov 92

Partijgenoten,

Voor mij zit het erop.

Twee jaar voorzitterschap van de partij.

Twee intensieve jaren, naast de reguliere baan en vooral naast de andere belangstellingen en verplichtingen, die ik ook nog in het leven heb.

Een interessante periode voor mijzelf en voor de partij. De formele termijn sluit ik vandaag af. Een periode waarop ik met tegenstrijdige gevoelens terugkijk. Enerzijds het gevoel van tevredenheid, omdat er veel tot stand is gekomen; anderzijds het besef, dat de functie van landelijk voorzitter van D66 steeds meer een geprofessionaliseerde baan, met bijbehorende inzet, vereist. Ik zal er in dit korte afscheidswoord niet veel meer over zeggen, dan wat ik nu gedaan heb, maar daaraan toevoegen, dat de partij het zich gemakkelijk kan maken, door het voorzitterschap (zoals bij andere partijen overigens gebruikelijk is) te koppelen aan het lidmaatschap van de Eerste Kamer. Je zit dan automatisch in het politieke Haagse circuit. Eén van de voorwaarden voor een goede vervulling van deze steeds belangrijker wordende functie; in het licht van de groei van de partij.

Dames en heren,

De laatste jaren zijn vruchtbare jaren voor de partij gebleken. De opiniepeilingen blijven onveranderlijk hoog. Het ledental groeit gestaag. De belangstelling voor ons gedachtegoed is groter dan ooit. Maar deze nieuwe status herbergt ook risico's in zich. De kans, dat 100% groei, van bijvoorbeeld het zeteltal in de Tweede Kamer, straks nog na de verkiezingen nog als een nederlaag wordt ervaren. Het risico, dat de versteviging van de partij-organisatie geen gelijke tred houdt met de groei van de politieke vertegenwoordiging in raden en staten.

Een belangrijke politieke machtsfactor in het land (zoals onze partij aan het worden is) vraagt om een volwassen beoordeling. Het antwoord zullen we met elkaar moeten geven. De inspanningen zélf verrichten; zoals gelukkig al is gebeurd bij onze succesvolle actie van september jl. Maar er moet nog veel meer gebeuren ter voorbereiding van een aantal verkiezingen in de komende jaren. De gemeenteraadsverkiezingen zijn daarbij als eerste aan de beurt (als het Kabinet tenminste niet alsnog struikelt over de WAO) bij de gemeenteraadsverkiezingen zullen we opnieuw moeten bewijzen, dat we ons succes aankunnen. De actie gaat dus door. (In de actieperiode hebben zich 1400 nieuwe leden gemeld!). Dat moeten er nog veel meer worden!

Democraten,

U heeft gemerkt, dat het hoofdbestuur, in samenwerking met de diverse geledingen van de partij, in staat is gebleken de inhoudelijke discussie in de partij weer te voeden met nota's over belangrijke maatschappelijke thema's. Vandaag praten we over de Sociale Zekerheid. Het vorige congres over de relatie tussen de economie en het milieu; de duurzame ontwikkeling. Volgend voorjaar is de bestuurlijke reorganisatie het hoofdthema van het congres. Daarnaast zijn de regionale podia opgestart, als platform voor het interne debat. De bestuurdersvereniging is mede om die reden opgericht. In alle afdelingen wordt hard gewerkt om, zowel naar vorm, als naar inhoud, ons op onze nieuwe status voor te bereiden.

- Dat gaat een enkele keer gepaard met groeistuipen.
- Dat gaat meestal heel goed.
- Op nationaal en lokaal niveau!

Overigens is in al deze politieke discussies steeds een terugkerend thema te beluisteren. Een thema waarvoor wij bij ons jubileumcongres uitgebreid aandacht voor hebben gevraagd. Het verlies aan democratische legitimiteit van de politiek. De teloorgang van het publieke domein.

De rol die politieke partijen in deze uiterst belangrijke discussie hebben te spelen wordt naar mijn waarneming nog te weinig onderkend; door de leiding van de politieke partijen zelf. Slechts een gezamenlijke inspanning van alle democratische partijen, gericht op bestuurlijke vernieuwing kan een verdere uitholling van het politieke primaat, bij het oplossen van de talrijke belangrijke maatschappelijke vraagstukken, voorkomen. De commissie Deetman heeft grotere betekenis, dan een spel van beroepsbestuurders. Misschien wel groter dan de commissie zichzelf bewust is! Het gaat ook over de identiteitscrisis van partijen, die de openbare besturen voeden met bestuurders. Nogmaals: ik ben bang dat de politieke partijen in Nederland (en ik sluit onszelf daarbij niet uit) zich nog niet echt bewust zijn van hun eigen probleem. Over de problemen van de burgers praten we zo wie zo al te weinig!

Dames en heren,

U gaat straks een nieuwe voorzitter kiezen (en ik geloof haast al te weten wie het wordt) die het enthousiasme van al die vrijwilligers in de partij moet zien te kanaliseren. Dat is geen gemakkelijke, maar wel een leuke, opgave.

Zoals gezegd zullen we ons, vanaf heden, moeten voorbereiden op nieuwe verkiezingen voor raden, staten en parlementen. Ik zet me weer op andere plaatsen voor de partij; zoals in het dagelijkse bestuur van de regio Rotterdam Rijnmond en de politieregio. Eén van de redenen voor het niet verlengen van mijn termijn.

Ik wens mijn opvolger veel succes toe.

Ik bedank mijn mede-bestuursleden voor de geweldige werkkraft, die zij in mijn aanwezigheid hebben tentoongespreid (en ook daarbuiten ... vooral als ze mij weer eens in het weekend nodig hadden of zo) De medewerkers van het landelijk secretariaat (het partijburo dus ... voor niet ingewijden) zal ik zeer missen, vanwege hun aanstekelijk enthousiasme én toewijding.

Van alle andere relaties binnen en buiten de partij neem ik geen afscheid want ... ik ga niet weg ... maar op een andere plaats geïnspireerd verder.... en u weet allemaal vanuit de plaatselijke afdelingen wat dit werk inhoudt: de helft is inspiratie ... de andere helft: transpiratie.

Maar we zullen doorgaan!

Bedankt.